

LUMINARY
SPIRITUEEL TIJDSCHRIFT

Universal Confluence of Yoga-Vedanta Luminary
Nederland

Tel 072 5622626

www.info@ucylned.org

Redactie van Luminary:

Parvatī Stemmer, Henk Heinemans

Correspondentieadres:

Beersbeemden 12, 5525 BE Duizel

tel: 0497 514693

Losse nummers

€ 1,50

Het tijdschrift verschijnt 2 keer per jaar

Kopij:

inleveren 2 maanden voor publicatie op het correspondentieadres bij voorkeur als Word document.

Men kan ook kopij inleveren getypt in op een A4 vel.

De inhoud van de artikelen behoeft niet de mening van de redactie te vertegenwoordigen

SPIRITUEEL TIJDSCHRIFT LUMINARY

UITGAVE NOVEMBER 2007

INHOUDSOPGAVE

SVĀMI SADĀNANDA SARASVATĪ auteur G.Ramakrishnan	4
RĀJA YOGA EN YOGA DARŚANA Svāmi Sadānanda Sarasvatī (Uit de introductie van YOGĀNUŚĀSANAM)	8
BEWUSTZIJN (I) Svāmi Turiyānanda Sarasvatī Uitwerking van een lezing door Cees Krijger	13
DE TEMPEL EN HET LICHAAM Gedicht aan Śiva door Basavana	15
LEVEN auteur Atmāratī Luyten	16
PUBLICATIES	18
U.C.Y.L. HAṬHAYOGA KLASSEN	19
U.C.Y.L. EEN SPIRITUELE ORGANISATIE	20

SVĀMI SADĀNANDA SARASVATĪ

De spirituele vernieuwer van Kerala

Kerala, herbergzaam oord voor vele monniken met occulte krachten die het spirituele en religieuze leven van de mensen verduisteren, hoewel, ook het land dat het tweede paradijs der aarde — Śankara — voortbracht, de immanente en absolute in menselijke verschijningsvorm, wiens leringen en vedantische voordrachten het verhelderende licht betekenen voor het leven van de mensen in Kerala.

De ‘occulte krachtposten’ en het atheïsme van de politici schiepen een grote duisternis in de geesten van de mensen, naast het feit dat zij hun lijden nog deden toemenen. De ‘occulte krachtposten’! Men kan hen als een dood blok zien drijven in het zeewater of geheel alleen op een eenzame rots zien zitten, altijd daar waar de massa verwacht kan worden, eens in de veertien dagen of eens in de maand. Zij halen as, vermiljoen, bloemen enzovoort uit de lucht, benevens bloed uit hun handpalm. De mensen hebben aldus het lezen van de geschriften, hun dagelijkse gebeden en meditatie opgegeven om hun tijd te verdoen tussen de praatzieke politici, de publieke redenaars en de occulte krachtposten (siddha’s). Religie en spiritueel leven zijn ingeslapen en bijna vergeten.

SVĀMIJI’S TERUGKEER IN KERALA

Svāmiji bracht zijn eerste bezoek als Sannyasin aan Kerala na een jarenlange periode in de Himalayas doorgebracht te hebben. Hij werd naar Kerala genodigd door Mrs. Vijaya G.Nair en haar echtgenoot Mr. V.G.G. Nair, de toenmalige directeur van de Aluminium Industrie in Kundara in Kerala. Zij ontmoetten Svāmiji in Chadanvadi in Kashmir, onderweg naar Amarnath, het grote pelgrimsoord in India. Het was in 1961, na verloop van een jaar, dat Svāmiji per trein in Kundara aankwam. Op het station ontving men hem op vorstelijke wijze, een unieke ontvangst, en de eerste op dergelijke wijze voor Sannyasins bereid, die hem nog wel in zijn eigen geboorteplaats ten deel viel.

DE EERSTE REDEVOERING

Zijn tengere lichaam, zijn scherpe intelligentie, zijn nuchterheid, zijn grote humor, zijn diepzinnige en eenvoudige wijze van uitdrukking, zijn literaire stijl, zijn grote wel-sprekendheid, zijn geleerdheid, zijn intense onthechting, zijn onbevreesde gemoed, zijn aard om de dingen bij hun naam te noemen, boeiden de mensen in het algemeen en de geleerden in het bijzonder. Hij was de grootste heilige die door Kerala ontvangen werd na de grote heilige Shanmukhadas Svamikal en Śri Narayanaguru Svamikal — en altijd omringd door de grootste Vedānta kenners en literatuur- en taalgeleerden. In zijn eerste redevoering zei hij: “Dieren zoeken genot in slapen, en eten, lopen en rennen; mensen zoeken behagen in stilte en rust, in innerlijke handelingen”. Aan Kera-

la gaf hij de boodschap: “Ontwaak! Organiseer en verhef uw zaak!” Zijn latere redevoeringen waren commentaren op wat hij in zijn eerste toespraak gezegd had.

HET VERRICHTE WERK

Gedurende de acht jaar van zijn verblijf in Kerala hield Svāmiji meer dan 1200 toespraken, reisde hij 61000 mijl per auto en 650 mijl te voet door de dorpen. Hij was de eerste heilige in de geschiedenis van India die naar de hutten van de allerarmsten ging die zowel door de mensen als door de regering verwaarloosd werden. Iedereen twijfelde aan het resultaat van zijn pādayaha — voetreis. Hij schonk de armen beschaving en cultuur, gaf hen werk en toonde hen het pad van zelfrespect en zelfvertrouwen. Hij was in staat de ministers van de regering van Kerala en de gouverneur naar de hutten van de vertrapte proletariërs te brengen; hij was in staat de allerrijksten naar de allerarmsten toe te brengen en hen te dwingen voedsel, onderdak en werk te verschaffen aan die armen. Hij bracht hen ertoe hun welgevulde portemonnee voor deze mensen — de werkelijk noodlijdenden — te openen. Noch de communisten, noch de socialisten, noch het Congres — de regeringspartij — konden het probleem van de armen oplossen. Zij buiten allemaal hun problemen uit om met elkaar te wedijveren en losten ze nooit op. Zij konden niets doen voor deze onschuldige en onwetende massa. Svāmiji echter kon de rijken overtuigen en dwingen liefdevol te zijn voor de armen.

SVĀMIJI'S ONBEVREESDHEID

Nog steeds denken wij terug aan die keer dat Svāmiji een groot publiek toesprak van meer dan vijfduizend mensen (natuurlijk werden zijn Satsaṅga's door duizenden bijgewoond; driemaal per week), waarbij bijna alle rijke mensen aanwezig waren en hij verklaarde: “O, jullie rijken, jullie zijn allemaal dieven. De poorten der hel staan al voor jullie open! Schiet op, snel er naar toe. Zuiver het land zondaars”, waarna hij vervolgde: “Denk aan God als in alle mensen tegenwoordig, houd van hen, dien hen en offer voor hen. Dan kun je weer een menselijke geboorte verkrijgen.”

Op een dag werd hij voor een ‘heilige maaltijd’ (Śikṣa) uitgenodigd door een rijk man. Zijn discipelen waren heel blij toen ze dit hoorden. Svāmiji echter weigerde. Hij zei: “Ik kom niet naar je huis. Open een fabriek waar alleen de armen tewerkgesteld worden, bouw huizen voor hen en verschaf hen alle onderwijsmogelijkheden.” Al zijn discipelen waren teleurgesteld. Na zes maanden kwam dezelfde rijke man naar hem toe en zei: “Ik heb uw bevel uitgevoerd. Komt u nu naar mijn huis; mijn vrouw en kinderen wachten op u.” Svāmiji gaf ten antwoord: “Nodig alle mensen die je te werk gesteld hebt uit. Laat me hun stralende gezichten zien. Samen met hen zal ik naar je huis komen.” Op deze wijze heeft Svāmiji de mensen zeer grote diensten bewezen. Hij placht in de auto te slapen en te mediteren terwijl anderen hun toespraken hielden tijdens publieke bijeenkomsten. Nog geen seconde gebruikte hij voor zijn eigen comfort. Koningen en koninginnen, rijken en armen, ministers en gouverneurs zaten altijd gelijkelijk op de grond in zijn aanwezigheid. Zijn aanwezigheid in Kerala gaf eenieder een gevoel van vrede en veiligheid. Hij is een wonderbaarlijke spirituele lichtbron wiens

gelijke wij nog niet hebben kunnen vinden volgens onze heugenis, noch ooit gehoord noch gezien.

EEN LEGENDARISCHE PERSOONLIJKHEID

Svāmiji is de stichter van ‘Bharatya Dharma Shabha’, die alleen al in Kerala meer dan 300 branches heeft en over geheel India is verspreid. Hij organiseerde de mensen, introduceerde de dagelijkse verering en meditatie en de wekelijkse bijeenkomsten op zondagmorgen. Tot op de huidige dag wordt dit voortgezet. Svāmiji heeft in Kerala meer dan duizend mensen geïnitieerd en hij heeft er duizenden toegewijden. Hij is er een legendarische figuur; in Kerala is er geen huis waar zijn foto niet aanwezig is of vereerd wordt. Voor de armen was hij een God.

Svāmiji is een uitmuntende dichter, een indrukwekkende schrijver, een groot auteur en commentator en een inspirerende spreker. Hij heeft eens vijf uur achtereen, in lotushouding zittend, zonder ook maar een glas water te drinken, een grote menigte van tienduizend mensen toegesproken. Zijn gehoor luisterde altijd goed gedisciplineerd en gebiologeerd naar hem.

Svāmiji was de enige heilige in India die zowel door de Christenen, Joden, Moslims als andere religieuze groeperingen gelijkelijk geëerd en bewonderd werd. Geen van de leidende dagbladen in Kerala verzuimde een ‘redactioneel’ over zijn toespraken te schrijven. Alle kranten publiceerden zijn lezing op een in het oog vallende plaats omdat deze een leidraad was voor regering en politici, voor religieuze en spirituele groeperingen.

Uitzonderlijk was, dat alle communisten hem respecteerden en van hem hielden. Zij zeggen: “Hij kent geen afkeer; hij spreekt altijd het juiste woord op de juiste plaats; we zullen ons nooit tegen hem keren want hij is een groot heilige.”

Hij was de eerste Sannyasin behorend tot Śankara’s orde, die naar de mensen toekwam vanuit zijn hoge positie om hen uit te leggen wat religie is, wat dharma is (het basisprincipe van gedrag). Alleen van hem konden we horen dat de Veda’s van de Hindoes het verzamelen van rijkdommen niet adviseren maar het in tegendeel afkeuren, zeggend dat rijkdom aan niemand en aan iedereen toebehoort; inclusief de dieren. Allen hebben zij het recht tot cultiveren en produceren en tot het leiden van een gelukkig leven. Tot nog toe is er na Svāmiji niemand gekomen om ons dit weer te vertellen. Geen van zijn verklaringen werd door enig geleerde betwist. Hij was de enige die zowel de rijken als de armen, de erudiete geleerden zowel als de ongeletterde onwetende massa tezamen kon leiden; hen allen gelijkelijk liefhebbend en respecterend.

Svāmiji houdt niet van geld, naam en faam. Hij heeft het echter overvloedig gekregen. Hij hield van iedereen, ongeacht rang of stand, religie of sekte. Veel Europeanen kwamen naar Svāmiji’s ‘pādayaha’ (voettochten) kijken en hem door de dorpen vergezellen terwijl zij hun aantrekkelijke weelderige auto aan de kant lieten staan.

HET LICHT DER KENNIS

Het is goed hier de namen te vermelden van de geleerden en anderen die voortdurend bij Svāmiji waren en die zelfs nu nog de grootste literaire persoonlijkheden van Kerala zijn. Onder hen waren: Attuvashsheri Nanujyotyar, Smt. K. Shanta (rector), P. Unnikrishnan Nair, Śri Balarama Pancker, Putezath Ramanmenon, G. Shankarakurup, Makkapuzavasudevan Nair, Pattom Tanupilla (de socialistische eerste minister en de latere gouverneur van de staat Mysore), Damodara Menon (de toenmalige minister van Industrie), Chandrashekhaan Nair, Murkoth Kunhappa, KunhIRaman Nambiar en in Chemirrara verbleef Svāmiji altijd ten huize van C.N. Raman Nair. Mrs. Vijaya G. Nair en ikzelf reisden op bijna al Svāmiji's rondreizen met hem mee. De vlam van de door hem aangestoken lamp laten wij in grote eerbied voortdurend branden en wij zullen hem laten branden zonder hem te laten uitdoven.

Wij, zijn toegewijden en discipelen uit Kerala, wachten verlangend op zijn terugkeer uit Europa. Als we hem eenmaal terughebben, zullen we hem nooit meer laten gaan. Laat dit artikel hem doen weten dat wij aan hem denken en dat wij naar hem verlangen! OM

G.Ramakrishnan, Kerala – India

Uit: de Luminary Annual van 1974

RĀJAYOGA EN YOGA DARŚANA

Er bestaat een algemene misvatting dat de yoga, die genoemd wordt in yogadarśana¹, rājayoga² zou zijn en deze rājayoga is dan bekend als yogadarśana van Patañjali³. Noch in de ‘Upaniśads⁴’, noch in yoga- en sankhyadarśana⁵ wordt de naam rājayoga genoemd.

De ‘Yogasutrā⁶’ is in haar definitie en uiteenzetting van haar doel en methoden volledig verschillend van rājayoga. Het doel en de middelen zijn in praktijk en traditie en in de authentieke teksten over rājayoga geheel verschillend van die van de yogadarśana van Patañjali. Het is een ernstige misleiding als men de yogadarśana van Patañjali beschouwt als rājayoga. Gebrek aan geëigende studie en aan goed geleid onderscheidingsvermogen tussen de rājayoga en de ‘Yogasutrā’ leidde tot deze misvatting waarbij alle dubieuze speculaties en toebehoren van de rājayoga meegesleept werden naar de yogadarśana.

Yogadarśana heeft niets gemeen met rājayoga, noch in het algemeen noch in het bijzonder. Rājayoga is volledig gebaseerd op onberekenbare speculaties en een dubbelzinnig proces, gespeend van rede en duidelijkheid in haar psychologie en filosofie terwijl yogadarśana een toegepaste wetenschap is. Het systeem zelf van rājayoga is door en door ingewikkeld, vol van complexen en tegenstrijdigheden, hetgeen het tegendeel van duidelijkheid veroorzaakt, een mentale projectie van een onbegrijpelijk object. De rājayoga die de handen overal uitstrekt naar wat gehoord wordt en gezien en het in de kleine handpalmen trekt, het vervolgens in het stellingenmandje doet waar het zo door elkaar wordt gehutseld dat het ietwat moeilijk wordt om de relatie te ontdekken tussen de middelen en doelen enkel en alleen om eer en aanvaarding te verkrijgen onder hoogstaande yogi’s. De rājayoga komt zodoende rechtstreeks in conflict met de ervaringen van de zielen die het Zelf gerealiseerd hebben, met de teksten van ‘Upaniśad’ en met yogadarśana en mist absoluut een filosofische en psychologische basis. Het is derhalve werkelijk een misvatting om yogadarśana te betitelen als rājayoga.

WAT IS DEZE RĀJA YOGA

‘Haṭhayogapradīpikā’ van de auteur Svātmārāma Yogīndra zegt dat het doel van haṭhayoga is om het pad van rājayoga te effenen en te vergemakkelijken. Het volgen van zijn tekst — die gebaseerd is op leringen van zijn Guru Gorakṣanātha, die weer de leerling is van Matsyendra, de beroemde yogī, welbekend van de Matsyendra-houding — doet ons begrijpen dat dit helemaal niet gebaseerd is op enige bekende authentieke tekst uit de oudheid. Dat het niet geboren is in de schoot van de ‘Upaniśad’ noch in die van yogadarśana en dat het ook geen steun vindt in de Śrīmad Bhagavad Gīta⁷. En verder legt hij uit dat:

KEVALAM RĀYAYOGA HATHAVIDYOPADIṢATE

De techniek van haṭha wordt alleen uitgelegd voor het doel van de rājayoga.

IYAM TU MADHYAMANĀDI DRDHABYASENA YOGINAM
ĀSANA-PRĀNASAMĪYAMAMUDRĀBHISSARALABHAVET

De middelste nādi (kuṇḍalinī) wordt gewekt door het intensieve oefenen van de yogi's maar het intensieve beoefenen van āsana's, prāṇayama's en mudrā's maakt het gemakkelijker.

URDHVAM VITASTI MATRAM TU VISTARAM CATURAṄGALAM
MRDULAM DHAVALAM PROKTAM VEṢṬITAM BARALAKṢANAM

Deze kuṇḍalinī heeft zijn plaats boven de 'kaṇḍa'. De 'kanda' die zacht is en wit van kleur, heeft zijn plaats tussen de genitaliën en de navel en is twaalf vingers lang en vier vingers breed.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat het doel van het beoefenen van āsana's bandha's, mudrā's en prāṇāyāma⁸ is om de kuṇḍalinī te wekken die ligt boven de kaṇḍa (KAṆDHORDHVAM KUṆḌALINĪ ŚAKTI) en wanneer die gewekt is —of ieder van de tien mudrā's die genoemd worden in de haṭhayoga — is men in staat om de kracht van yoga te produceren die bekend staat als 'ANIMA' enzovoort (MAHASIDDHI PRADAYANI).

In yogadarśana en in de teksten van de Upaniśads wordt er niets gezegd over deze kuṇḍalinī en het proces van het opwekken van deze kuṇḍalinī is vreemd en schijnt iets primitiefs en onbeschaafds te zijn, gespeend van iedere redenering. In feite schuilt er geen kwaad in om dit proces en deze theorie te aanvaarden mits de intelligentie volkomen onontwikkeld is zoals welvaart in armoede.

'Haṭhayogapradīpikā' spreekt verder over 72000 nādi's⁹ die bestaan in de navel en die zij kaṇḍam noemen (het is bolvormig). Yogadarśana echter spreekt niet over deze nādi's. Het is tegen de stellingen van 'Prašna Upaniśad' en 'Chāndogya Upaniśad' en ook tegen de 'Bhagavad Gita'. Volgens deze laatste drie komen de nādi's uit het hoofd.

TADEṢA SLOKAḤ ŚATAM CAIKA CA HRDAYASYA NĀDYASTĀSAM
MŪRDHĀNAM ABHINIṢṢRTAIKĀ TAYORDHVAMĀYANNAMṚTATVAMETI VIṢVAṆṆ-
ANYA UTKRAMAṆE BHAVANTI

Chāndogya Upaniśad

Er zijn 101 nādi's in de hṛdaya¹⁰. Één van hen gaat omhoog en doordringt de kruin van het hoofd. De ziel bereikt onsterfelijkheid wanneer zij omhoog gaat door die ene terwijl de andere nādi's dienen voor het vertrek in verschillende andere richtingen.

HRDIHYEṢA ĀTMĀ ATRAITADEKAŚATAM NĀḌĪNĀM TĀSĀM ŚATAM ŚATAM EKAI-
KASYAM DVĀSAPTATIḤ-DVĀSAPTATIḤ PRATI ŚAKHĀ NĀḌĪSAHASRĀṆĪ BHAVAN-
TYĀSU VYĀNAŚCARATI

Prašna Upaniśad

Dit Zelf is voorzeker in de hṛdaya. Hier zijn 101 nādi's. Ieder van deze heeft honderd sub-nādi's. Ieder van de sub-nādi's heeft weer 72 sub-nādi's. Dus zijn er

72.000 sub- nādi's. In al deze nādi's dringt de vyāna door (de bio-energetische kracht).

DEFINITIE VAN DE RĀYAYOGA SAMĀDHI¹¹

We zien weer een duidelijke tegenspraak en onderscheid waar gesproken wordt van rājayoga samādhi in de 'Haṭhayogapradīpikā' en in de 'Yogasutrā' samādhi.

RĀJAYOGASSAMĀDHIŚCA UNMANĪ CA MANONMANĪ.

De rājayoga samādhi staat bekend als unmanī, manonmanī

SALILE SAINDHAVAM YADVAD SĀMYAM BHAJATI YOGATAḤ
TATHĀTMAMANSORAIKYAM SAMĀDHIRABHIDHĪYATE

De vereniging van het denken met Ātman¹² zoals zout met water, wordt samādhi genoemd.

YADĀ SAMSĪYATE PRAṆO MANSAM CA PRALĪYATE TADĀ
SAMARASATVAM CA SAMĀDHIRABHIDHĪYATE

Als de prāṇa¹³ en het denken opgehouden zijn, komt er een staat van evenredig geluk (SAMARASATVAM). Dit wordt samādhi genoemd.

TATSAMAM CA DVAYORAIKAM JĪVĀTMAPARAMĀTMANOḤ
PRANAṢṬASARVASAMKALPASSAMĀDHISSOBHĪYATE

Na het gehele verlies van verlangens, wordt de vereniging van de ziel en Ātman, — Brahman — samādhi genoemd.

Hier ontdekken we dat er een tegenspraak en tegenstelling bestaat in deze definities van samādhi. Het oplossen van zout in water veroorzaakt dat het zout zijn vorm verliest, niet echter zijn natuurlijke karakter. Het bestaat. Bestaat er in samādhi zo'n karakter van afflicties en inafflictie in de 'Yogasutrā'? (NEE).

Wie ervaart er dan en hoe ervaart men dan deze staat van evenredig geluk (samarasatvam) als de prāṇa en het denken opgehouden zijn. Bestaan er dergelijke dingen in de 'Yogasutrā' samādhi? (NEE).

De eenheid van de ziel en het Zelf (Jīvātman en Paramātman) is samādhi. Bevestigt de 'Yogasūtra' dat? (NEE).

Wij komen tot de bevinding dat de rājayoga samādhi, zoals die genoemd wordt in 'Haṭhayogapradīpikā' volstrekt verschillend is van yogadarśana samādhi. Het is ten stelligste een grof onrecht om yogadarśana te betitelen als rājayoga. De rājayoga samādhi is de samādhi die genoemd wordt in de 'Haṭhayogapradīpikā'. Het is heel duidelijk dat de voorstanders van rājayoga hoewel zij spreken over absolute Kennis, heel weinig weten over de betekenis van absolute Kennis, Ātman, Paramātman enzovoort. Het is voldoende de door de voorstanders van de rājayoga aanvaarde methode naar voren te halen om hun onwetendheid over de samādhi van yogadarśana en vedānta¹⁴ te illustreren.

De samādhi's in yogadarśana zijn voornamelijk tweeërlei namelijk: yogāṅga samādhi en nirbīja¹⁵ samādhi. Yogāṅga samādhi wordt uitgelegd als sāmāpatti (identifica-

tie) en nirbīja samādhi is de ware natuur van het Zelf. Gelijke zuiverheid van Puruṣa¹⁶ en sattva¹⁷ wordt kaivalya¹⁸ genoemd.

De methode die er toe leidt om deze staat te bereiken, is absoluut verschillend van die van de rājayoga, zoals die uitgelegd wordt in de ‘Haṭhayogapradīpikā’.

DE DEFINITIE VAN YOGA

Yoga wordt gedefinieerd als ‘vereniging’ en dan betekent haṭhayoga volgens ‘Siddha Siddhanta Paddhati’, de vereniging van de īda en piṅgala nādi’s¹⁹.

In de ‘Yogasutrā’ wordt de yoga gedefinieerd als: “het voorkomen van de modificatie van de citta²⁰ is yoga”. Yoga is hier helemaal geen vereniging maar een onafhankelijke staat, los van alle identificaties, immers wonend in ons ware Zelf.

Het lichaam wordt volgens de ‘Yogasutrā’, gezuiverd en geschikt voor meditatie door het beoefenen van yama²¹ en niyama²². Het is niet noodzakelijk om āsana’s, bandha’s, mudrās en shad kriya’s²³ te beoefenen om vet weg te werken en de door ziektes veroorzaakte defecten van het lichaam. De rājayoga heeft de beoefening van shad kriya’s, houdingen, bandha’s en mudrā’s wel nodig.

De houding (voor de meditatie) kan stevig en aangenaam worden gemaakt door het beoefenen van louter de lotushouding en door te concentreren op oneindigheid; het is direct. ‘Yogasutrā’ suggereert zelfs bij de prāṇāyāma’s, vier prāṇāyāma’s die verschillend zijn van de rājayoga.

CONCLUSIE

Ik wil de kritische aantekeningen en de vergelijkende studie van de rājayoga en de ‘Yogasutrā’ geen vervolg geven omdat zij als polen uit elkaar liggen; het zou de introductie te lang maken. De lezers kunnen uit het voorgaande al begrijpen dat ‘Yogasutrā’ niets gemeen heeft met rājayoga, zelfs in de aangelegenheden van prāṇāyāma’s en āsana’s.

De studenten in de ‘Yogasutrā’ kunnen gemakkelijk het enorme verschil begrijpen tussen de rājayoga en de yogadarśana van Patanjali. De definitie van de Guru²⁴ in ‘Haṭhayogapradīpikā’ is tenslotte verschillend van die van de ‘Yogasutrā’ en vedānta. Volgens de ‘Haṭhayogapradīpikā’ is de Guru diegene die de mudrā’s onderwijst volgens de traditie zoals die in de ‘Haṭhayogapradīpikā’ is beschreven. In de ‘Yogasutrā’ echter is de Guru niet geconditioneerd door tijd en ruimte. Guru draagt over hoe men zich volledig aan God moet overgeven en hoe men samādhi kan bereiken.

Uit de introductie van ‘YOGĀNUŚĀSANAM’ van Svāmi Sadānanda Sarasvatī
Luminary Annual 1974

¹darśana: denkwijze, filosofie

²rājayoga: proces dat leidt naar het wekken van de kuṇḍalinī

³Patanjali, de auteur van ‘Yogasutrā’

⁴Upaniśads, bepaalde Indiase filosofische geschriften

⁵sankhyadarśana: bepaalde Indiase filosofie

⁶Yogasutrā: authentieke tekst over yoga

LUMINARY

- ⁷Śrīmad Bhagavad Gīta, lett. 'lied van de heer'; een onderdeel van het grote epische gedicht 'Mahabharata', een belangrijk werk in de Indiase filosofie
- ⁸āsana, bandha, mudrā, prāṇāyāma: bepaalde hathyoga technieken
- ⁹nādi: stroom; kanaal; doorgang
- ¹⁰hṛdaya: hoofd
- ¹¹samādhi: sublieme culminatie
- ¹²Ātman: het Zelf
- ¹³prana: bio-energetische kracht
- ¹⁴vedānta' lett. Het einde van de veda's; wetenschap van de eenheid van de ziel en Brahman
- ¹⁵nirbija lett. zaadloos; oorzaakloos
- ¹⁶Puruṣa: het Zelf
- ¹⁷sattva: licht, evenwicht en transpartheid
- ¹⁸kaivalya: alleenheid
- ¹⁹īda en piṅgala: subtiele nādi's die geassocieerd worden met respectievelijk candra nādi = maankanaal en surya nādi = zonnekanaal
- ²⁰citta: denkend beginsel
- ²¹yama: zelfbeteugeling, een vrijwillige gelofte in yoga
- ²²niyama: zelfbeheersing, een spirituele gelofte in yoga
- ²³śhad kriya's: zes haṭhayoga zuiveringstechnieken
- ²⁴guru: spiritueel leraar; verdrijver van de duisternis van onwetendheid; het bevrijde spirituele Zelf

BEWUSTZIJN (I)

Het onderwerp 'bewustzijn' is een filosofisch onderwerp. We kunnen het onderwerp — de besprekingen daarover en de antwoorden daarop — begrijpen wanneer er van binnenuit vraag is om het te willen begrijpen.

We hadden vele vragen toen we kind waren en misschien hadden we toen meer filosofische vragen dan we nu op dit moment hebben. In de kindertijd worden niet altijd de antwoorden daarop gegeven en daardoor zijn die vragen vaak onderdrukt. Deze filosofische vragen worden tegelijkertijd overspoeld door andere indrukken van het leven zoals het leren op school van de wereldse onderwerpen. De filosofische vragen worden daardoor ogenschijnlijk van minder belang en vanaf dat ogenblik beginnen we met stilstaan; stilstaan wat het leren betreft.

We beginnen met stil te staan als we de belangrijkste vragen over het hoofd zien omdat we er geen antwoord op krijgen en daardoor deze vragen niet meer gesteld worden. Het betreft vragen zoals: Wat is bewustzijn? Wat is leven? Wat is dood? Wat is goed? Wat is slecht? Wat is rechtvaardigheid? Wat is onrechtvaardigheid? Wat is het doel van ons leven? Wat is God? Hoe kan ik mij God voorstellen? Andere dingen beginnen te leven als deze vragen niet meer gesteld worden. Dingen die we op school leren zoals: rekenen, taal — onze taal of andere talen — aardrijkskunde, geschiedenis. Dat zijn de dingen die gaan leven en dat is ook goed. Het is echter alleen goed wanneer we weten dat het leren van al deze vakken uiteindelijk een doelstelling heeft namelijk om antwoorden te krijgen op vragen zoals: Wat is leven? wat is Ātman? Wat is het zelf? Wat is het ware Zelf? In dat kader zullen uiteindelijk alle andere antwoorden op andere soorten vragen een richting krijgen en een doelstelling hebben. De doelstelling is anders beperkt gebleven tot het krijgen van een salaris door middel van een beroep. Dat is niet minderwaardig maar ook niet meerwaardig. Het doet niet meer maar ook niet minder dan het verkrijgen van een inkomen om het eigen lichaam en het lichaam van anderen en tot op zekere hoogte het denken, te onderhouden. De kennis van aardrijkskunde, wiskunde enzovoort zal een grote betekenis hebben alleen als we weten dat de kennis, die we op school opdoen of middels onze vrienden, onze ouders, onze kennissen, onze familiekring en middels ons eigen denken, een uiteindelijke doelstelling heeft.

Die kennis zal dan een heel belangrijke rol spelen want zij zal helpen om het bewustzijn in ons — in zijn relatieve vormen — te verdiepen en te vergroten. Deze kennis verzandt, kan niet verder stromen als we de op school verkregen kennis alleen stellen in het kader van een beroep krijgen om door dat beroep ons lichaam en tot op zekere hoogte ons denken te kunnen onderhouden. Het is dan als met een meer waarin geen vers of nieuw water binnenkomt of waar het bestaande water niet uit kan wegstromen of waarvan het water niet uitgewisseld kan worden met het water van andere rivieren. Dat meer zal dan hetzij opdrogen hetzij door het stilstaan, gaan vervuilen.

In de jeugd zijn er momenten waarop een kind zich bewust wordt dat hij een mens is. Er wordt een weg voor het kind geopend dat voor de rest van zijn leven van groot belang zal zijn als er op dat ogenblik een volwassene is die dit samen met het kind kan bespreken, kan bekijken en kan doorgronden. Vanwege het openstellen van die weg is een doelstelling gegeven aan het leven van die mens.

Het stellen van vragen op oudere leeftijd is belangrijk; duw deze niet weg door te denken: "Daar heb ik geen tijd voor" of "Daar weet ik geen antwoord op" of nog erger: "Daar weet ik het antwoord al op." We blijven de weg openstellen naar het doel van ons leven als wij die vragen blijven stellen en de antwoorden daarop in onszelf blijven verdiepen. Het doel van ons leven is te begrijpen wat dat Bewustzijn is en dat in de absolute, in de zuivere vorm. We kunnen dat misschien nu nog niet bevatten, het van binnenuit nog niet begrijpen hoewel we er op theoretische wijze over kunnen spreken, erover kunnen lezen en naar de theorie erover kunnen luisteren. We weten als we het zelfs alleen in theoretische zin kunnen begrijpen, dat het iets is waar ons leven op doelt, naar doelt en dan vallen alle andere dingen in ons leven op de juiste plaats. Het is zoals het gaan naar de plaats waar een 'Spiritual Confluence' wordt gehouden, dat is je doelstelling en dan hebben alle andere dingen die je onderweg tegenkomt hun eigen plaats. Zij nemen niet te veel tijd in beslag, je bent er niet teveel bij betrokken maar juist voldoende om onderweg te blijven naar het doel waar je naar op weg bent. Je raakt de richting kwijt door onderweg te veel te gaan kijken naar de dingen om je heen. Je dwaalt af, verliest het doel uit het oog. Als het weekend dan voorbij is en iemand herinnert je eraan dat je daar naar toe had moeten gaan, dan ben je alles verloren wat je er had kunnen krijgen.

Zo is het ook met de theoretische kennis van dat absolute Bewustzijn. Wanneer er maar ergens in ons de vraag leeft: "Wat is dat absolute Bewustzijn? Wat is dat leven, Wat is dat Zelf? Wat is dat zuivere en Absolute?" weten we dat alles wat we op die weg daarheen tegenkomen weliswaar belangrijk is maar dat we er niet te lang bij moeten stilstaan. We moeten het uiteindelijke doel voor ogen houden. Het doet er niet toe of we aan het begin van die reis staan of al bijna bij het doel zijn aangekomen zolang we maar weten wat het doel van die reis is. We hoeven ons dus geen zorgen te maken over het feit dat we pas aan het begin van die reis staan. We moeten dan ook niet zeggen dat we die hele reis maar moeten overslaan, dat die reis niet belangrijk is. Die reis is ongelooflijk belangrijk! Het is belangrijk dat elk onderdeel op een goede manier wordt afgerond zelfs als je met de auto op reis bent anders maak je ongelukken, maak je fouten omdat je te snel wilt zijn. Je wordt ongedurig of iets van dien aard.

Het punt waarop je op die reis staat is voor iedereen verschillend en het doet er niet toe als we die reis maar bewust maken, met een bewust doel voor ogen.

Lezing van Svāmi Turīyānanda Sarasvatī tijdens de Spiritual Confluence 1998, Oldeboarn Fr. Uitwerking: Cees Krijger

DE TEMPEL EN HET LICHAAM

Gedicht aan Śiva door Basavaṇṇa

De rijken maken tempels¹ voor Śiva²
wat zal ik,
een arme mens
doen

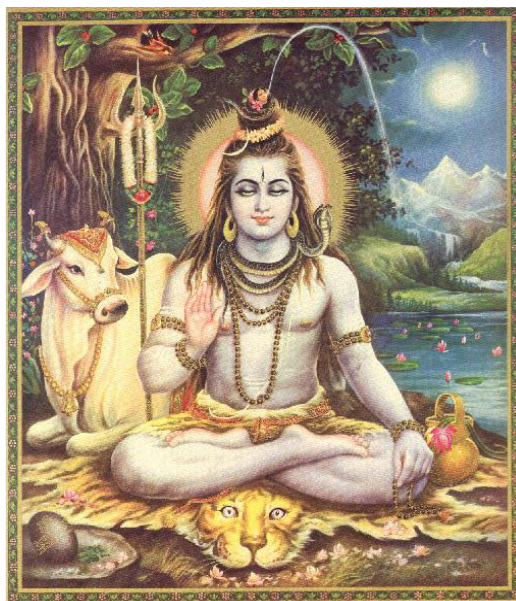
Mijn benen zijn pilaren
het lichaam het altaar
het hoofd een koepel
van goud

Luister o, Heer van de samenstromende rivieren
dingen die staan zullen vallen
maar leven zal altijd blijven

¹Indiase tempels zijn traditioneel gebouwd naar de vorm van het menselijke lichaam

²Śiva: personificatie van de goddelijke vorm van zaligheid en vernietiger van alle onwetendheid en af-flicties

Ingezonden door Atmāratī Luyten

ŚIVA

LEVEN

Atmāratī Luyten

Leven is de tijdspanne die een individu gegeven is tussen geboorte en dood. Voor de meeste van ons is leven niet altijd eenvoudig. Wij ervaren het leven en voelen ons gelukkig of ongelukkig. Wij verblijven of op grote hoogte — alles gaat ons gemakkelijk en soepel af en wij doen of we heer en meester zijn over dit leven — of, wanneer plotse-ling alles verandert door bijvoorbeeld een sterfgeval, een scheiding, een verhuizing, ziekte of wat anders dan tuimelen we naar diepe dieptes en we voelen ons klein en nietig. Kortom, leven is verandering, voortdurende beweging en wij dienen daar mee te leven.

Het leven is als de getijden van de zee, zes uur vloed en zes uur eb; deze kosmi-sche wet herhaalt zich voortdurend. Wat moeten we niet doen om ons te wéér te stel-len tegen deze wet maar er op de juiste manier mee zien te leven?

Tijdens het leven leren we van onze eerdere en huidige ervaringen. We moeten dat doen tijdens het leven (de tijd dat we een lichaam hebben) want als we dood zijn kunnen we niet meer leren. We leren door ons lichaam heen, van buiten naar binnen. We moeten nu leren hoe te handelen, juiste beslissingen nemen, goede keuzes maken, bewust leven, het ego kleiner maken en onthechten. Hoe doen we dit? Door ons ver-stand en ons gevoel te volgen. Wij zullen de aanwijzingen en leringen moeten volgen van hen die wijzer zijn dan wij en ons de weg wijzen.

Deze aanwijzingen zullen we moeten volgen met zo groot mogelijk enthousiasme en toewijding; dan komen we ergens in dit leven.

Met weinig inzet weinig resultaat, met grote inzet groot resultaat. We zullen mer-ken indien wij op deze manier ons leven inrichten, dat langzamerhand de ene verwor-

venheid leidt tot de andere verworvenheid. Je begint op de basisschool en na vele jaren studeer je af en ben je professor!

We zullen dit gegeven van het leven als zodanig moeten accepteren en de wegen bewandelen naar hoogtes en dalen met een blij gemoed en een gevoel van overgave en devotie ten aanzien van het allerhoogste.

In het boek “Occulte wereldgeschiedenis” van Mario Schoenmaker heb ik drie belangrijke richtlijnen overgenomen die te volgen zijn:

1. De ontwikkeling van de geest door: concentratie, studie, gedachte, meditatie, bezinning, analyse en kritisch denken. De geest moet gericht zijn, getraind en al haar gaven moeten ontwikkeld en ontplooid worden. Dit vereist ook een bepaalde mate van fysieke en emotionele ontwikkeling om ons te bevrijden van de afleiding veroorzaakt door onze fysieke en emotionele aard. De invloed van de omgeving, van andere mensen en het geconditioneerd zijn door onze opvoeding. Wij zullen meesters moeten worden over onze eigen geest en zelf leiding nemen en eventueel geven.
2. Creativiteit — de mens moet leren creatief te zijn met zijn geest. Het cultiveren van deze geest is nodig anders is het zoiets als een krachtige auto die nooit de garage uitkomt. Creativiteit heeft vele uitingen: werken met materialen, kunst, beeldhouwen, muziek, schilderen, naaien enzovoort en werken met andere vormen, toneel, schrijven, poëzie en filosofie. De mens moet creatief worden met vorm en ook met zijn eigen vorm, zijn lichaam, zijn gevoelens en zijn geest.
3. Het streven naar spirituele liefde, de universele liefde, het is Gods geschenk en de mens moet zich deze liefde eigen maken.

Svāmi Sadānanda zei: “Indien je jezelf kent, houd je van jezelf, daarna weet je hoe je een ander lief kan hebben”.

PUBLICATIES

Luminary publications

YOGĀNUŚĀSANAM

door Svāmi Sadānanda Sarasvatī

Engelse editie

Nederlandse editie (per januari 2008)

Prijs: € 15,00

HATHAYOGA THEORIE EN PRAKTIJK,

door Svāmi Sadānanda Sarasvatī

Nederlandse editie

Prijs: € 12,00

A SOLITARY TRAVELLER,

door Svāmi Sadānanda Sarasvatī

Engelse editie

Prijs € 9,00

REFLECTIONS,

door Svāmi Sadānanda Sarasvatī

Engelse editie

Prijs € 7,50

PRAYERHYMNS VAN YOGA EN VEDĀNTA

Luminary publications

Prijs € 3,50

U.C.Y.L. HATHAYOGA KLASSEN

ALKMAAR, Hofstaete, Daalmeereiland 40, 1827 KX

Āsana klas: dinsdag: 19.15 - 20.15 uur

Leraar: Candrī van Rooij tel: 072-5622626

BRITSUM, Finne 30, 9055 MN

Āsana klas: dinsdag: 09.30- 10.30 uur

dinsdag: 18.45- 19.45 uur

Bāla Vihar: zaterdag: 09.00-10.00 uur

Leraar: Mṛdānī de Jong-Tubben tel: 058-2571323

GRIENDTSVEEN, Gemeenschapshuis, Lavendellaan 26, 5766 PP

Āsana klas: donderdag: 20.00 - 21.00 uur

Leraar: Jyotī Heinemans tel: 0497-514693

HEERHUGOWAARD, Bickerstraat 37, 1701 ED

Āsana klas woensdag: 19.00 - 20.00 uur

woensdag: 20.15 - 21.15 uur

Leraar: Margadarśinī Luiten, tel. 072-5728830 / 06-22642927

LEIDEN, Gerestraat 48, 2311 NW

Āsana klas: maandag: 19.15 - 20.15 uur

woensdag: 17.15 - 18.15 uur

vrijdag: 09.00 - 10.00 uur

Bāla Vihar: donderdag: 15.30 -16.30 uur

Leraar: Atmāratī Luyten tel: 071-5128324

REUSEL, O.B.S. 'De Klimop', Dooleg 18, 5541 GH

Āsana klas dinsdag: 20.00 - 21.00 uur

Leraar: Jyotī Heinemans tel: 0497-514693

WAALRE, V. U. 'Het Klooster', Hoogstraat 4-8, 5581 BK

Āsana klas maandag: 20.00 - 21.00 uur

Leraar: Jyotī Heinemans tel: 0497-514693

U.C.Y.L. EEN SPIRITUELE ORGANISATIE

"Universal Confluence of Yoga-Vedānta Luminary" is meer dan alleen de naam van een wereldorganisatie; immers in de naam weerspiegelen zich vooral doelstellingen die voorbij elke nationale of geografische beperkingen gaan.

"Universal Confluence of Yoga-Vedānta Luminary" beoogt het verspreiden van de idealen van Yoga en Vedānta in het leven van de mens en speciaal ook van de jongere mens, teneinde een goede gezondheid naar lichaam en geest te bevorderen en hun creatieve en morele denkkracht te versterken, teneinde het pad van vrede en bevrijding te verlichten en het leven voor een spiritueel ethisch welzijn op een hoger niveau te brengen.

"Universal Confluence of Yoga-Vedānta Luminary" beoogt de idealen van een spiritueel leven en baseert zich daarbij op de wetenschap, dat elke religie en alle mensen in beginsel een en dezelfde zijn, ongeacht verschillen in vorm en uitdrukking.

De organisatie werd opgericht op 24 november 1972 door Śrīmat Svāmi Sadānanda Sarasvati, die behoort tot de Bhagavatpāda-Śāṅkarachārya. De Nederlandse tak van de U.C.Y.L. bevordert de kennis en beoefening van Yoga-Vedānta door middel van lessen in Haṭhayoga, Yoga en Vedānta. Daarnaast worden er Satsaṅga's gegeven, conferenties, discussies en lezingen.

Het lidmaatschap van de organisatie staat open voor iedere geïnteresseerde.

U kunt lid worden van de U.C.Y.L. Nederland door invulling van het onderstaande aanmeldingsformulier met overmaking van de contributie op de postgirorekening nr. 102618 van U.C.Y.L. Nederland, o.v.v. lidmaatschap U.C.Y.L. Nederland.

De contributie bedraagt € 55,- per jaar. Bij meerdere leden uit een gezin betaalt ieder volgend lid 40%. Een student betaalt 60% en onder de 18 jaar is geen contributie verschuldigd.

AANMELDINGSFORMULIER LIDMAATSCHAP U.C.Y.L. NEDERLAND

(a.u.b. invullen in blokletters)

NAAM: _____

STRAAT: _____

POSTCODE: _____

WOONPLAATS: _____

HANDTEKENING: _____

Het ingevulde aanmeldingsformulier kunt U afgeven aan uw Haṭhayoga leraar of zenden naar:

U.C.Y.L. Nederland ledenadministratie, p/a Rigolettostraat 42, 1827 RX Alkmaar.